

**ESPI
GROS**



BUTLLETÍ INFORMATIU n.º 7 any: II LLORET DE V.A.

II ÈPOCA

Depòsit Legal P.M. 623-79

JUNY 1980

~~Sierra~~
maig-80

EDITORIAL

A l'hora d'escriure aquesta EDITORIAL, volem tenir en compte un fet Local molt important esdevingut aquest mes passat: SA FIRA-80.

Aquesta Fira d'enguany s'ha caracteritzada, com ja fa uns quants d'anys, per haver estat una festa sobretot POPULAR i, al mateix temps, com volen esser les fires, dedicada a alguna particularitat relacionada amb el quefer diari del poble.

Efectivament, a "Sa Fira" d'enguany no hi varen mancartotes aquelles manifestacions que tenen com a únic protagonista al POBLE, que el cap i la fi, és sempre el que manda. Aquest Poble va esser protagonista directe: de la mà dels nins en el IX Certamen de Dibuix i Pintura; de la mà dels més grans en el I Concurs de Fotografia Local, en l'Exposició de Pintura i en l'Exposició de Flora i Plantes; l'esport va està lligat, també amb el Poble, el matí va tenir lloc el I Marathon on hi participaren petits i grans i, l'horabaixa, la U.D. Lloret va disputar el partit de futbol corresponent al Campionat de Lliga de 3ª Regional on també va saber ficar ja que guanyà al contrari; el ball, organitzat pels Quintos-80, tampoc no hi va mancar, així com tampoc no hi va mancar el tradicional Ball de Bot mallorquí. Però a "Sa Fira" d'enguany tampoc no hi va mancar el motiu que ens demostra que encara som, i si Déu ho vol ho volem esser per molts d'anys, un Poble amb unes arrels que xupen de la ramaderia i l'agricultura, és a dir, un POBLE PAGÈS, i, per això, al nostre poble va tenir lloc, ni més ni manco, que la I Mostra Regional de Cunicultura i que va tenir un èxit extraordinari, com hom sap, ja que va reunir a més de seixanta exemplars de totes les races avui existents, fins i tot, amb l'exemplar que havia obtingut el Primer Premi Mundial d'enguany.

A tots aquests actes hi donaren color i calor de gran festa les Xeremies que tot el dia estaren amb nosaltres, així com avellaneres, i d'altres formes de mercaderia. I perquè d'això quedàs constància per a la Història, també va estar present la T.V. que d'aquesta manera, i perquè així és, avui per avui, ens servirà d'estímul i, al mateix temps, d'agraïment i satisfacció, al poder veure per la pantalla al nostre poble i la seva activitat firenca.

I tot això va esser possible degut a un conjunt de persones, cultura, temperament, força i fe anomenat POBLE DE LLORET, curant de l'organització estaments naturals del mateix com són l'ASSOCIACIÓ l'AJUNTAMENT, l'ESCOLA, els QUINTOS-80 i d'altres.

A TOTS "GRÀCIES", MOLTES GRÀCIES.

SUMARI

EDITORIAL.....	2
NOTICIARI.....	3
LOCAL.....	5
Parròquia.....	5
Escoles.....	8
U.D. Lloret.....	10
RACO PER A LA POESIA.....	11
EXCLUSSIVA: Com atravesà l'Atlàntic En Geroni Brines.V.....	12
CULTURA.....	13
La nostra llengua i la poesia per C.B.B.....	13
COL.LABORACIONS.....	13
Las Drogas per R. M.....	15
Reflexions sobre el Marxisme III per Felip Munar.....	13
L'agonia de la Sangonera per J. Bibiloni.....	16
PERSONATGES per Llorenç Vallcaneras	17
PAGINA D'HUMOR per Mateu Fiol.....	18

NOTICIARI

Parròquia

Abril

10-22: Viatge a Roma. Uns quants feligresos realizaren el anunciat viatge a Roma, la ciutat anomenada Eterna. Allà pogueren contemplar el seu passat espiritual i material, com també pogueren donar la mà i escoltar el Sant Pare, Joan Pau II. Al'apartat de l'Església trobareu i podreu bé llegir el discurs o catequesis del dimecres que ens va fer.

23-2 de Maig: Més enfora encara anaren -- els esposos Bartomeu Gomila Picornell i Maria Gelabert Carbonell. Ells vistaren Terra Santa, els llocs santificats per la presència de Jesús. Segons ells, no es pot descriure la impressió del viatge, animant-nos a que un dia també heu poguem -- realitzar.

27: Com ja es va publicar a n'el passat nombre, 42 joves reberen el sagrament de la Confirmació. Per tal motiu, es va publicar un butlletí amb el nom dels confirmants i un resum dels manifestes que ells mateixos feren. Per això, a n'aquest nombre no publicam res més d'aquest acon-teixement, ja que pensam que tots tendreu aquest butlletí.

Maig

16: Ha acabat el 1er. cicle del curs de Bíblia que ha dirigit el P. Rafel Carbonell M.SS.CC. Cada quinze dies, des del Gener fins ara, hem tengut una conferència (12) damunt el llibre de la Bíblia i distints aspectes de l'Antic Testament. Per al'any qui ve es té pensat continuar amb un 2on. cicle, tractant ja el Nou Testament.

27: Per segona vegada, la Parròquia ha reunit els qui per les circumstàncies que pesen damunt ells considera els feligresos més importants: els majors i impossibilitats del poble. Tots ells assistiren a la missa de Pasqua Granada, rebent la força de l'Esperit Sant pel sagrament de l'Unió. A l'a partat de l'Església trobareu uns escrits fent referència a n'aquest fet.

Juny

21: Es celebrarà a Lloret la Vigília de les Espigues de l'Adoració Nocturna Diocesana. Començarà a les 11 del vespre i acabarà amb la processó eucarística a les del matí.

BATIAMENTS

Dia 27 d'Abril:

- Maria Magdalena Garcias Fontirroig filla de Bernat i Antònia Va néixer dia 19 de Gener
- Antoni Andreu Gomila March fill de Julià i Bàrbara Va néixer dia 23 de Febrer

PRIMERES COMUNIONS

Dia 7 d'Abril:

- Sion Oliver Forteza-Rey
- Aina Oliver Forteza-Rey

Dia 18 de Maig:

- Gabriel Angel Arrom Tomás
- Francisco Javier Arrom Tomás
- Rosa Bauzà Ferrer
- Francisca Beltrán Niell
- Maria Asunción Gomila Mateu
- Maria Magdalena Picornell Garcia
- Isabel Esther Picornell Garcia
- Margarita Ramis Tomás
- Andrés Ramis Tomás

Dia 7 de Juny:

- Rosa Fontirroig Mayol
- Bartolomé Fontirroig Mayol

MATRIMONIS

Dia 17 de Maig:

- Miquel Vanrell Munar i
- Joana Torrandell Vilanova

Dia 31 de Maig:

- Andreu Monserrat Mudoy i
- Joana Gelabert Gelabert

DEFUNCIONS

Dia 11 d'Abril:

- Joan Picornell Gelabert

Dia 13 d'Abril:

- Margalida Amengual Gomila

Dia 30 d'Abril:

- Sebastià Puigserver Gual

DESCANSIN EN PAU

U.D. Lloret

LLORET, 2; SON GOTLEU, 0. (13-IV-80).

Fue un gran partido en el que los dos equipos se emplearon a fondo, con un gran juego y con mucha deportividad. El Lloret impuso su ley a base de luchar constantemente y de entregarse hasta el límite, lo cual supuso al final la victoria y los dos puntos en litigio. Marcaron los goles Font y Beltrán, uno en cada tiempo; siendo la actuación del árbitro muy correcta y parcial.

B. FELANITX, 1; U.D. LLORET, 0. (20-IV-80)

Mal encuentro el realizado por el LLORET que pecó de un exceso de confianza y de conformismo, lo que le privó de conseguir un resultado positivo ante un rival que no demostró nada. Con un poco de suerte y una mayor entrega por parte de los jugadores se podía haber conseguido la victoria. Buena actuación del árbitro, tal vez algo casero, pero que no influyó para nada en el resultado final del partido.

LLORET, 1; COLONIA, 1. (27-IV-80).

Aceptable encuentro de los jugadores del Lloret, que pudieron conseguir el triunfo de no ser por la gran actuación del portero del Colonia. Se pecó de individualismo y nerviosismo, y de no ser por la desgracia de los delanteros a la hora de culminar las jugadas, se pudo conseguir algún gol más y por lo tanto la victoria. El gol fue marcado por Agustín y la actuación del árbitro fue del todo anticasera, motivando al final la no victoria del Lloret.

MOLINAR, 3; LLORET, 1. (4-V-80).

Extraordinario encuentro del LLORET ante un rival de una mayor envergadura y categoría, que no demostró ser el gran equipo que se temía. Espíritu de lucha, coraje y entrega total fueron las principales virtudes de los jugadores del LLORET, además de emplear a la perfección la táctica del fuera de juego puesta en práctica por el entrenador, José Colomer Vilar (PEP). Arbitraje correcto el del Colegiado de turno, algo casero, pero que no influyó para nada en el resultado final. Marcó el gol del LLORET Tugores de un gran disparo desde el interior del área, a pocos minutos del término del partido.

U.D. LLORET, 3; PLA DE NA TESA, 0. (11-V-80)

Día de Feria de Mayo en LLORET, gran ambiente en el campo de fútbol con numeroso público y un gran encuentro el que nos depararon Lloret y Pla de Na Tesa, fue el resumen de la jornada festiva y deportiva del pueblo "lloritano". Buen partido del LLORET que superó en todo a un Pla de Na Tesa cobarde y muy conformista. Gran derroche de energías y lucha constante por parte de todos los jugadores del LLORET, fue la tónica predominante del encuentro, en el cual nuestro equipo venció y convenció a la afición, gracias a la fuerte presión que ejerció a lo largo del partido sobre la portería del Pla de Na Tesa. Los goles fueron marcados por Jerónimo y Agustín (2), después de muchas y grandes jugadas del LLORET, que pudo ampliar el marcador de no ser por la "suerte" que tuvieron los delanteros a la hora de culminar las jugadas de peligro ante el portal visitante. Gracias a esta victoria el LLORET se adjudicó el valioso trofeo que se disputaba, donado por "Son Joan Jaume". A lo largo del partido se hizo notar la presencia de la "Penya Lloret" que animó y alientó con sus gritos al Lloret a lo largo del encuentro. La actuación del árbitro fue muy correcta e imparcial, cortó el juego duro y siguió el juego de cerca, pudiéndose catalogar su actuación de muy buena. Enhorabuena a la U.D. LLORET por su triunfo y que prosiga esta marcha ascendente durante mucho tiempo.

Ajuntament

La Comissió de Cultura de l'Ajuntament dóna a conèixer el nou horari dels dies que hi haurà SOLFEIX i MÚSICA:

- Tots els Dimarts i Dijous a les 20 Hores a la RECTORIA.

- Tots els Dimarts a la sortida de l'escola i els Dissabtes "2" Hores abans de la Missa a ca SES MONGES.

- Cada 15 dies n'hi haurà els Diumenges.

LOCAL

PARRÒQUIA

Saludo del Santo Padre a los peregrinos



Más de veinte mil eran los peregrinos congregados en la plaza de San Pedro para la audiencia general del miércoles 16 de abril; provenían de diversas partes del mundo. El Papa hizo un recorrido en "jeep" por la plaza, saludando a todos los presentes.

Al llegar a la cátedra, hecha la señal de la cruz y después de la presentación de los grupos de lengua italiana, Juan Pablo II pronunció en dicha lengua la catequesis, que luego resumió él mismo en español, francés, inglés, alemán, portugués y polaco.

Entre los peregrinos de lengua española se hallaban presentes: un grupo de Misioneros del Espíritu Santo de las casas de Europa; y un grupo de Religiosas Misioneras Siervas de San José. Asistían además al encuentro, provenientes de España: fieles de las parroquias de Nuestra Señora de los Dolores de Manacor y de Lloret de Vista Alegre (Mallorca), de Vich (Barcelona), y el grupo de la sociedad de festejos de Infiesto (Oviedo). Había también un grupo de peregrinos de Argentina. A todos ellos el Santo Padre dirigió la siguiente exhortación:

Amadísimos hermanos y hermanas:

A todos vosotros, peregrinos de lengua española, os saludo y doy mi más cordial bienvenida a esta audiencia. Que la fuerza de la fe os ayude a ser siempre testigos de la resurrección de Cristo.

El tema de nuestras reflexiones sucesivas será la siguiente afirmación de Cristo: "Habéis oído que fue dicho: No adulterarás. Pero yo os digo que todo el que mira a una mujer deseándola, ya adulteró con ella en su corazón" (Mt. 5, 27-28). Esta frase forma parte del sermón de la montaña en el que Jesús hace una revisión fundamental del modo de compren-

der y cumplir la ley moral de la Antigua Alianza. Significativas son las palabras de Jesús: "No penséis que he venido a abrogar la ley o los profetas; no he venido a abrogarla, sino a consumarla" (Mt 5,17)

El cumplimiento de la ley es una condición fundamental del Reino de Dios en su dimensión humana, y de realización de justicia que Dios-Legislador ha querido. Los dos aspectos de ese "cumplimiento" son: seguir el significado del mandamiento "no cometerás adulterio", y que el hombre practique la "justicia" con "sobrebundancia".

Nos encontramos así en la plenitud del "ethos", es decir, el alma de la moral humana. La moral viva se forma en la percepción interior de los valores, de los que nace el deber como expresión de la conciencia personal. El "ethos" nos hace profundizar en la norma y en la intimidad del hombre-sujeto de la moral. El valor moral no se alcanza deteniéndose en la "superficie" de las acciones, es necesario penetrar en su interior. Cristo al decir "todo el que mirare a una mujer deseándola, ya adulteró en su corazón", pone la esencia del problema en la dimensión interior del hombre. En este caso esto aparece especialmente explícito y elocuente, no sólo ante la configuración del "ethos" evangélico, sino ante el modo de ver al hombre.

SR. BISBE

UN SANT A LA NOSTRA ESGLÉSIA
INICIACIÓ DEL PROCÉS DE BEATIFICACIÓ DEL
PREVERE I GRAN POETA MALLORQUÍ,
MIQUEL COSTA I LLOBERA

RESUM:

1- La fecunditat de l'Església mallorquina.

Una de les notes de l'Església fundada per Jesucrist és la santedat.

Des dels seus inicis l'Església recorda i venera els cristians màrtirs que vessaren la sang per fidelitat a les ensenyances de Jesucrist. Després de l'època de les persecucions, la santedat se-

guí manifestant-se, i encara ara es manifesta en membres elegits de les comunitats cristianes.

La nostra Església de Mallorca també venera alguns dels seus membres que han realitzat perfectament en les seves vides el misteri de la santedat: Santa Catalina Thomàs, Sant Alonso Rodríguez i el Beat Ramon Llull.

Però la santedat, encara ara floreix i es manifesta dins la nostra Església. Actualment hi ha a Roma el procés de beatificació de quatre membres de la nostra Església: Fr. Juniper Serra, evangelitzador de Califòrnia; el P. Joaquim Rosselló, fundador de la Congregació de Missioners dels Sagrats Cors; Sor Francina Cirer, fundadora de la Casa de Caritat de Sencelles, i la M. Alberta Jiménez, fundadora de la Congregació de Religioses de la Puresa de Maria Santíssima.

També s'han iniciat a Mallorca els processos del Rector Caldentey de Santa Maria del Camí i el de Na Margalida Amengual, vulgarment coneguda per Na Margalida de Costitx.

Em plau poder donar-vos la bona notícia de que recentment ha començat a Roma la tramitació prèvia d'un procés de beatificació: el de Miquel Costa i Llobera, sacerdot il·lustre de la nostra Diòcesi on exercí el ministeri de la Paraula per tot arreu de les parròquies i esglésies de Mallorca, fou Rector del Santuari del Puig de Maria, restaurador de l'església de Montision de Pollença, Visitador del Col·legi de la Sapiència, Jutge prosinodal, Canonge pontifici de la nostra Seu, "home docte en lletres al servei de l'Església".

2- Raons que recolzen la iniciació d'aquest procés.

Primera: El coneixement del seu "Diari", portat escupulosament durant 35 anys, em va convèncer de les virtuts excepcionals i de la santedat de vida del nostre poeta.

Segona: La seva fidelitat, dia rera dia al servei de l'Església amb radical exigència al seguiment de Jesucrist.

Tercera: Va ésser sacerdot. La consideració de les virtuts d'un prevere mallorquí, ben conegut per tots gràcies a la seva reconeguda força poètica, serà una passa important perquè arribem a redescobrir el valor de la consagració a Déu i a l'Església en el ministeri sacerdotal.

3- Situació del procés i passes donades fins ara.

Dia 25 de gener de 1978, vaig començar les gestions preparatòries constituint un Tribunal provisional per a la introducció de la causa. Dia 1 d'abril

del mateix any dit Tribunal quedà constituit per decret.

Dia 1 de novembre de 1979 vaig escriure a la Comissió Permanent de la Conferència Episcopal Espanyola, perquè fos tractat en Assemblea Plenària la introducció de la causa, i va donar el seu vist i plau.

Dia 12 de febrer d'aquest any de 1980 la Sagrada Congregació per a les Causes dels Sants ha acceptat oficialment la petició, anomenant Postulador de la causa el P. Gaietà Rosell, CR.

4- Un prec i una suggerència.

Un prec: Vos deman que vos acosteu a la gran figura del nostre Costa i Llobera amb el desig de conèixer el seu itinerari i la seva experiència de creient i sacerdot.

Una suggerència: la de dirigir a Déu les vostres pregaries per intercessió del seu servent Miquel Costa i Llobera.

~~_____~~
~~_____~~

PER LES PERSONES D'AQUI, D'ARA I SEMPRE



Per En Felip Munar i Munar

Vaig veure que el camí era llarg, que es feia penós a moments, i una força preciosament extranya m'enduia i respectava els meus sentiments.

Seguia les petjades d'una llum esplendorosa i mirava sempre el camí ja fet; un camí d'amor, esperança i sinceritat que xupava el meu cor desfet.

He arribat adalt, he vist molt lluny, ja he fet el camí que Ell volia, he donat les mans a tots els que he pogut i m'he fixat amb l'alegria que el Pare sentia

He rebut el sagrament de la força i esperança i s'ha omplit el meu cor d'una gran il·luminació i la fe sempre viva m'ha cubert, i he vist tranquil·la la meua consciència.

Gràcies, Pare, per fer-nos tan feliços, Gràcies, Pare, per haver-me donat la vida, Gràcies, Pare, per haver-me deixat estimar i fruit com l'arbre dona la fruita.

~~_____~~
~~_____~~



PARROQUIA

FESTA A N'ELS MAJORS I IMPOSIBILITATS

Per En Felip Munar i Munar

Avui és un dia alegre per tots, avui és dia de felicitat, amistat i d'entrellassar els lassos que sempre ens han de tenir units. Mir la cara vostra i em sent feliç quan veig els vostres ulls brillants ofegant les llàgrimes que volen sortir. Són etapes de la vida que la majoria de les persones han de realitzar, la vostra és l'etapa de la plenitud de sabiduria, de la plenitud de totes les vostres qualitats físiques i mentals i, per això, teniu un grau més que tots: l'experiència.

Heu rebut un sagrament que vos dona força, alegria, ganes de voler seguir cap endavant, amb l'esperit més fort que mai, i les mans i el cor oberts per abraçar a cada moment el Pare que a tots ens va crear, Aquell que no fa cap classe de discriminació, Aquell que mira primer els qui es senten desgraciats, els qui sofreixen, perquè tots aquests són els benaventurats.

Jo som jove i vos tenc enveja. Enveja perquè heu sabut fer de la vostra vida una llum perquè els altres la puguin seguir; enveja perquè sense fer cap manifestació de sabiduria sou els qui més sabeu; enveja perquè Déu vos dona cada dia més força ja que s'ha fixat amb voltros; enveja perquè veniu aquí per expressar la vostra alegria i bondat en aquest Déu i Pare nostre. Poreu estar segurs que dels joves tendreu sempre el respecte per tot això, tendreu sempre la mà per ajudar-vos a caminar, per servir-vos, per fer-vos obrir la boca amb una rialla.

Tot lo que els joves sabem vos ho donem a voltros.

I lo més guapo i meravellós de tot és que, encara que la vostra carn tenguí arrugues, encara que el pas del temps ha erosionada, manteniu un esperit jove i fort que els vendavals ja no poren fer tombar.

Sabeu més que ningú que no poreu perdre l'esperança, que Déu no vos girarà mai l'esquena, perquè Ell és tot bondat, amor i comprensió. L'amor que manifestam, encara que vagi fora de la llei, ens du-

rà a la salvació, però si seguim la llei sense haver-hi amor, no seguim a Déu.

No vos penseu que la vostra etapa és la de decrepitud, de decadència. No, seria una equivocació. Poques persones poden arribar a la vostra plenitud, a la vostra manera tan justa i real de veure les coses, tenint com a mestre el Pare. Ell no voldrà mai que digueu: "Pare, perquè m'heu abandonat?" Per la senzilla raó que no vos oblidarà mai, per la raó que estau ara aquí presents perquè Ell ho ha disposat així i vos ha donat aquest sagrament per donar-vos força per superar tots els obstacles que pogueu trobar.

Feis d'aquest dia meravellós una vida eterna, així com vol que facem Déu. Que estiguem alegres en la pobresa i en la riquesa, que sapiguem donar sempre al germà un alé d'ànim perquè segueixi caminant. Sé que si ens portam com a persones de fe en tot moment, no hi ha perquè tenir por a res, no hi ha perquè preocupar-nos, perquè Déu no coneix la injustícia.

Permeteu-me que, des d'aquí, des d'aquesta humil senzillesa, doni gràcies a Déu per aquest moment meravellós que ens fa viure. Que li doni les gràcies perquè qualque dia tots noltros arribem al Regne d'amor, dins Ell i per Ell.

Avui no hauria d'esser cap dia especial. Ara, d'aquí cap endavant, hem d'intentar fer-lo néixer cada dia. Sols d'aquesta manera donarem a n'el Pare lo que Ell més desitja de noltros: que ens sentiguem tots feliços, ara, aquí, defora i sempre.

Nota de la Redacció: Les opinions expressades en els articles i col.laboracions publicades dins aquest butlletí, manifesten la forma de pensar dels seus autors, però no necessàriament la dels que en ell treballam.

Així mateix, feim saber que en aquest butlletí hi ha un ESPAI OBERT perquè els lectors puguin expressar la seva opinió.

La Redacció respectarà la llengua en què siguin escrits els articles o col.laboracions.

LLORITÀ EXPRESSA LA TEVA OPINIÓ !!!

COL.LABORADORS HO SOM TOTS !!!

Tots els que vulgueu ajudar econòmicament a la revista ho podeu fer de la següent manera:

a) Depositant els doblers a la Llibreta d'Estalvi nº 769-41 de "La Caixa de Pensions per a la Vellesa i Estalvis".

b) depositant els doblers a la Rectoria. Cada número costa aproximadament unes 50 pts.

ESCOLES

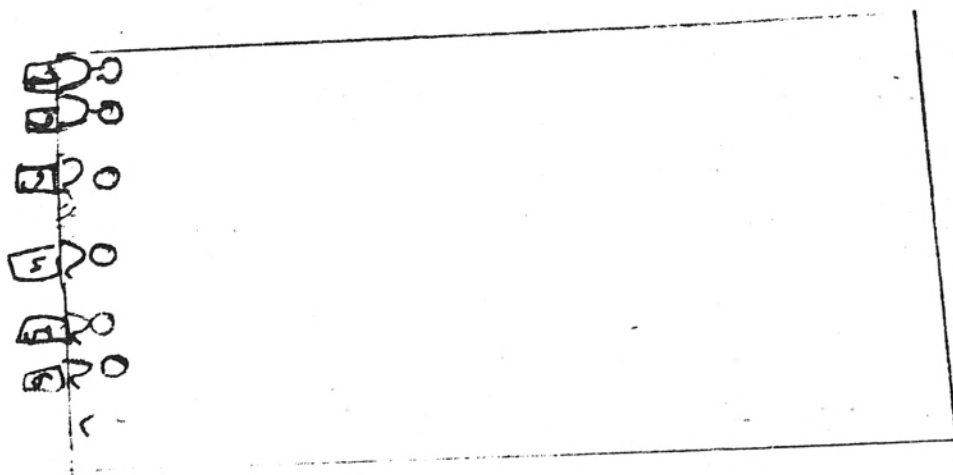
Després de l'èxit obtingut pels nostres escolars a les competicions de montufri hem volgut recordar amb aquestes curtes però entranyables redaccions de dos nins de primer i segon d'E.G.B. la importància que té i la que pot arribar a tenir l'esport dins el nostre poble. Per això, juntament amb tots els nins i joves de Lloret, us demanam la vostra col.laboració.

REDACIÓ EL DEPORTE

Me gusta mucho el deporte de natacion pero no se nadar porque en lloret no posemos casi nadar solo algunas veces en verano pero aqui no ay piscinas ni nadie que nos enseñe por eso tenemos que conformarnos en ir algunas veces en verano a la playa:

1º E.G.B.

300
200
100
50
20
10



El deporte

A mi, el deporte que mas me gusta es el futbol, con el futbol, con el futbol hay unas normas que son estas orsay, tirar patadas a los contrarios y hacer manos.

En el futbol hay que saber perder y ganar.

A mi me gustaria ser un buen futbolista, el futbolista que mas atmiro es simonse que es de el Barcelona, yo creo que en Lloret no se puede hacer los campos de deportes porque hay poco dinero

Rafael Betran
2º E.G.B.

U.D. LLORET

*Així, així, així guanyà el Lloret
per Llorens Coll.*

Continua su desarrollo el Campeonato de liga de Tercera Regional, en el cual participa la U.D. LLORET. Pocas jornadas son ya las que quedan para que finalice dicho campeonato liguero, y casi todo ya está decidido, el Génova y el Molinar tienen ya asegurado su ascenso a Segunda Regional y falta decidir cual será el tercer equipo que les acompañe, que a bien seguro saldrá de entre el Puigpuñent, Pla de Na Tesa o Bar Pretoria, que son los equipos que se disputan la tercera plaza de ascenso. Por otra parte en la zona baja de la clasificación no hay ningún problema, puesto que ningún equipo desciende de categoría, sólo falta decidir cual será el último clasificado, que casi con toda seguridad va a ser el Acapulco, siendo el penúltimo lugar para la U.D. LLORET, pudiendo nuestro equipo mejorar la clasificación en uno o dos puestos, si los resultados de los dos últimos partidos le favorecen o acompañan.

Como ya anticipaba un servidor en el número cinco de "ES PI GROS", el LLORET ha mejorado mucho, tanto en el aspecto técnico y táctico como en el físico, el cambio ha sido total y absoluto, en relación a los primeros partidos de la temporada. La compenetración entre los jugadores es mayor, el juego ha mejorado y los resultados han acompañado al LLORET en la medida que se esperaba, aunque haya sido sólo al final de la liga. Unas veces por mal juego y otras por mala suerte, el Lloret se ha visto privado de una mejor clasificación que se ha merecido, ya que muchos equipos mejor clasificados no han demostrado ser superiores a nuestro equipo. Personalmente creo que los principales defectos del equipo radican en el esquema ofensivo y en la falta de compenetración que existe en la parte delantera, la ausencia de extremos rápidos y técnicos, la no culminación de las jugadas y el mal entendimiento que ha existido siempre

entre el centro del campo y la delantera, ha motivado la consecución de pocos goles (32 a favor y 71 en contra) y por consiguiente la falta de victorias y puntos que han influido decisivamente en la mala clasificación. Como iba diciendo, el Lloret viene jugando últimamente muy bien, pero sólo en su campo, en "Sa Comuna", porque en campo contrario la fisonomía del equipo cambia por completo y el juego disminuye notablemente; confirma todo esto el hecho de que en la segunda vuelta el LLORET sólo ha perdido un punto en su terreno, mientras que en campo ajeno, y durante toda la liga, sólo ha conseguido un punto.

*Historia de la U.D. Lloret
per Joan Jaume.*

Les primeres singladures del Lloret es remonta a uns trenta anys enrera, i si bé, desgraciadament no ens ha quedat cap prova escrita de les lligues i partits que disputà, sí sabem que els seus rivals eren equips que actualment tenen gran renom (Felanitx, Manacor, Colònia).

Veritablement no seria just per la nostra part oblidar els sacrificis i les peripècies que passaren els homes que feren possible el futbol d'aquell temps.

HISTORIA MODERNA

No es pot dir realment que les distintes campanyes del Lloret hagin estat acompanyades de l'èxit, però si t'hem en compte el nombre d'habitans del nostre poble, no se li pot donar massa importància.

- Temporada 1972-73.- Aquest any es va competir dins la categoria d'Educació i Descans.

- Temporada 1973-74.- Dissortada primera intervenció a la lliga Federada, sota la presidència d'en Fransec Ferrer (al. Paco Trequet). El Lloret va quedar classificat de la següent manera, (sempre segons les dates rebudes de la Federació Balear de Fútbol) es disputaren 20 partits dels quals en va perdre 17 i en va empatar 3; amb 17 gols a favor i 76 en contra, quedant en darrer lloc.

- Temporada 1974-75.- Aquest any el president va esser en Joan Picornell i la classificació la següent: 24-4-4-16-19-49, quedant el segon dels darrers.

- Temporada 1978-79.- El president fou en Bartomeu Amengual i la classificació fou la següent: 28 partits jugats, 3 guanyats, 5 empatats, 20 perduts, 26 gols a favor i 108 en contra.

- Temporada 1979-80.- (actualment) Aquest any el president és en Sebastià Costa.

Creim obligat fer una especial significació d'aquest darrer any i parèrem de la "sencional" labor que ha fet la Directiva i sobretot de la del "mister" en "Pep" Colomer que ha estat realment fantàstica sabent donar un autèntic esperit de lluita, de germanó i de constància a la U.D. Lloret al llarg de tota la temporada; vagin, doncs, des d'aquestes línies la nostra felicitació a en "PEP".

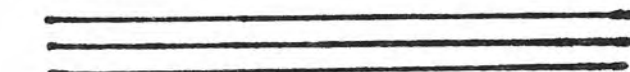
A l'hora d'escriure aquest article manca solsment un partit de lliga essent la classificació la següent: 28-8-2-18-32-70. És significatiu que des del desembre de l'any passat tan sols s'ha deixat perda un punt dins el nostre terreny de joc.

ELS COLORES DEL LLORET

Els colors tan de la camisa com dels calçons són els blaus. Així anava el Lloret a la primera època. També hem de tenir en compte que és el color predominant de l'escut del poble i de la U.D. Lloret.

L'ESCUT

La història de l'escut es remonta a la mateixa creació de l'equip, ara, Unió Deportiva, abans, Club Sportiu. La forma possiblement s'inspirà a la de qualque equip que en aquell temps jugàs a Primera Divisió, com per exemple el Sevilla que té una franja diagonal i el fons és el mateix que el de l'escut del poble o ciutat.



Aquest mes trobareu a mancar la col.laboració de la Cambra Agrària Local. La causa de la seva ausència ha estat dissortadament la malaltia sofrida per Antoni Niell.

Des d'aquí li desitjam la seva ràpida reposició i que ben aviat pugui estar entre nosaltres.

Racó per a la poesia

per C.B.B.

Vas caminant pel camp a mig florir
recollint les flors que acaben de sortir
i rient a la dolça primavera,
tímidament, vestida de festa,
vas, poc a poc, fent el teu camí...

Com l'aigua sense riu,
esvalotada i lliure,
vas cridant a l'aire,
vas esborrant silencis,
sempre en les mans alçades
i molt llunyana la mirada...

Com el foc que exaltat
va cremant els records,
tens l'ànima plena d'il.lusions
i el cor mastegat pel temps...

Com la terra que xerra d'identitat
que sap a suor, a ma cansada, a cançó de treball...

tens el color del sol,
la imatge angoixada
i la veu, molt esbrancada encara...



Què molt s'han enfosquides les il.lusions
...!
pareix com si l'hombra, de sobte, ennegris el
teu semblant
i en donàs a mi, la imatge freda de la distàn-
cia...

Què lluny s'han amagat els somnis...!
sembla com si el record, sense adonar-me'n,
apagàs, poc a poc, cada nit, la teva imatge...

Què tristes em sembla les meves esperan-
ces!
pintades cada dia amb un nou color
i desdibuixades, a cops fermes, amb la teva
veu...

Què lliure el pensament, aferrat cada mo-
ment
al to d'una melodia mig esbucada,
turvant la profunda calma de la il.lusió
i entelant, a cops de crits, la meva única
raó...

Com atravessà l'Atlàntic en Geroni Brines? V

EXCLUSIVA

ESTANCIA EN LA GUAYANA FRANCESA

Al pasar aquellas peripecias por una parte, y desmoralizado de aquellas tierras, por otra, el Capitán nos hizo un llamamiento a todos, diciéndonos: "Compañeros, si no me equivoco, estamos muy lejos de poder encontrar algún sitio, os ruego que todos los que, todavía, tengáis provisiones particulares tales como chocolate, leche o algún otro tipo de alimento, lo entreguéis, luego, si no lo necesitamos, se os devolverá todo". Todos entregamos todo lo que llevábamos y, gracias a Dios, no fue necesario tener que hacer uso de tales provisiones.

Nos encontrábamos pasado el Meridiano cuando, de pronto, por la parte de popa, divisamos a algo que parecía un velero. Efectivamente, lo fue. Fue acercándose y pudo comprobar que nos habíamos perdido y fue tan humanitario que nos auxilió. Le hicimos saber que éramos españoles y al preguntarle dónde nos encontrábamos nos respondió, en brasileño, que era su lengua, y sin apenas entenderlo: "en la Guayana Francesa". Entonces, decidimos seguirlo y al cabo de dos horas nos encontramos en la Capital, Cayena. Nos remolcó la lancha policial y, por fin, tocamos con los propios pies tierras americanas; muchos lloramos de alegría; habíamos tocado la tierra americana tan esperada, suspirada y, al mismo tiempo, tan maldecida por las peripecias que habíamos pasado en el viaje.

En la Cayena fuimos muy bien recibidos por las autoridades y la población, la cual se asombró de que 17 personas hubiésemos llegado desde España a América con aquella pequeña embarcación. Allí se nos ofreció comida, hospitalidad y nos dieron instrucciones y facilidades de crédito para los que nos quisiéramos quedar. Se portaron de maravilla con nosotros.

De los 17 que llegamos allí, 12 quisieron quedarse, negándose rotundamente a proseguir viaje ya que pensaron que era una auténtica locura el proseguir un viaje tan peligroso, estando en un lugar tan seguro y tan hospitalario. Yo, particularmente, no sabía que hacer, pues, también, me encontraba tan indispuesto como los demás para proseguir el viaje. El Capitán, entonces, empezó a decirme que no parecíamos españoles si no éramos capaces de proseguir el viaje hasta el lugar de destino que era Venezuela; además, me dijo que aquella tierra estaba manchada de sangre por haber sido

hasta la fecha un Penal de los franceses, lo que más tarde pude comprobar a raíz de las opiniones que oí de aquella gente; aquello me hirió el amor propio y comprendí que aquella tierra poblada a base de presidiarios y de sangre criminal, no era digna para que nuestros pies la pisaran.

Allí nos encontramos con algunos españoles que aún cumplían condena; fueron muy nobles con nosotros ya que nos enseñaron las cosas más importantes de la Guayana, así como nos acompañaron a las fiestas que se celebraban por aquellas fechas en el río (costumbre del país); la fiesta duró varias noches. Una noche fuimos a pasar la velada en un bar que carecía de luz, allí empezamos a beber y ellos a contar cada uno su vida, contándonos el motivo de su castigo; en casi todos el motivo era el mismo: el crimen; uno había dado muerte a su esposa, otro había apuñalado a su querida; en fin, todos tenían las manos manchadas de sangre. Aquella noche se convirtió para mí en un infierno, los pelos se me pusieron de punta y la ropa no me tocaba el cuerpo, sólo ansiaba que la velada se terminara para acabar con aquellas horribles historias.

A la mañana siguiente, éstos mismos, nos hicieron una oferta: nos ofrecieron una fabulosa cantidad de dinero si los esperáramos hasta el día 30 del mismo mes con el fin de venirse con nosotros. Al darnos cuenta de lo peligroso que podía ser para nosotros el llevar este tipo de pasajeros, procuramos ir con mucha astucia; así que decidimos no despreciarlos pero aludiendo que no sabíamos el día exacto de la partida, logramos abandonar la Guayana sin llevarnoslos.

Unos días antes de la partida vendimos algunos sacos de gofio y algunos bidones que todavía nos quedaban, así como, también, el reloj de la corredera puesto que no nos servía ya que había perdido la cuerda y la espaleta; con el dinero que obtuvimos pudimos comprar víveres, suficientemente, para dar el último y definitivo salto.

Me despedí de mi paisano el cual no tenía fuerza para continuar y llorando al ver que nos separábamos, me dijo: "veo que haces bien con marcharte ya que así obedecás al Capitán que le habíamos prometido ir a Venezuela y sería una injusticia que debido a algunos de nosotros, no se pudiera llegar al sitio antes dicho. Efectivamente, era así y, sobre todo, teniendo en cuenta que no había cobrado ni una gorda para hacer el viaje. CONTINUARÁ

CULTURA

-13-

La nostra llengua i la poesia.

per C. B. B.

El dia 29 del mes passat, ara fa un mes, va tenir lloc, al saló d'actes del Col·legi Nacional de Palma, Gabriel Alzamora, una taula rodona sobre els medis de comunicació social en lletra impresa. El debat fou organitzat per la revista "Mallorca Socialista" i en el qual intervingueren representants dels distints medis de comunicació social de la premsa escrita de Mallorca, concretament de: "Diario Baleares", "Diario Mallorca", "Ultima Hora", la revista "LLuc" i de la "Premsa Forana".

Les preguntes formulades als distints representants foren concretament tres:

- Quins problemes es troben a l'hora d'escriure amb la nostra llengua si es té en compte la legislació vigent, els mitjans econòmics i la manca de lectors?

- Quines són les possibilitats i les aportacions a nivell de premsa pel recobriment de la Nostra Cultura?

- De quina manera perturben el treball dels periodistes els interessos econòmics, ideològics i polítics que hi ha darrera cada publicació?

Les respostes, com es pot suposar, foren segons les respectives visions conceptuals de

cada representant i, per tant, també, de les distintes concepcions ideològiques de cada medi de comunicació social present.

Ara bé, crec, personalment, que aquesta taula rodona va ésser una mostra fidel de la trista situació en què es troba la nostra llengua a nivell de premsa. Si exceptuam a la "Premsa Forana" i a la revista "LLuc" que lluiten per obrir nous camins i noves alternatives a la Nostra Cultura, les altres publicacions estan estancades i tan sols donen llum, quasi fosca, a allò que podrien ésser grans oportunitats.

Creo que a l'hora d'analitzar la problemàtica actual en què es troba la NOSTRA CULTURA i la NOSTRA LLENGUA és bàsic tenir en compte aquesta manca de CONSCIENCIACIÓ per part dels nostres medis de comunicació social. La Nostra LLENGUA segueix essent inferior i marginada, això és molt greu ja que el vertader enfocament i la vertadera situació del problema es desvien i, per tant, apareix una mentalitat al respecte molt al marge de la conseqüent realitat. No és una LLENGUA que neix ni una LLENGUA que es desperta, és una LLENGUA que, essent ben NOSTRA, ha estat desprestigiada i despreciada, i, per tant, això a nosaltres no ens satisfà; és més, no ens conforma gens el que la Nostra LLENGUA estigui encasellada dins l'escola a un horari determinat, com si fos una altra assignatura, com tampoc als diaris, reduïda a una simple columna o a un apartat destecat.

No, no és això...

COL-LABORACIONS

Reflexions sobre el Marxisme III

per Felip Munar.

Seguint l'anàlisi marxista analitzarem el materialisme històric.

La teoria marxista de la revolució està en crisi inclús entre molts de marxistes. Varem ésser les guerres i no el desenvolupament de les forces productives les que imposaren el comunisme allà on avui domina. El marxisme coincideix amb el totalitarisme de dretes en la part personal.

Es un principi universalment admès el que expressa la naturalesa social de l'home. Però pel marxista significa que l'home és el resultat d'una xarxa de relacions socials que determinen no tan sols el seu ser, sino, sobre tot la seua consciència. Dins aquest complex de relacions n'hi ha que són bàsiques i fundamentals per quant són les que determineixen totes les demés. Així també els diversos nivells de la vida humana (individual i social) dependeixen de la naturalesa del sistema econòmic -el mode de producció- expressió que probablement en Marx agafà den Schulz.

El primer fet del home situat enmig de la naturalesa va ser i és l'enfrentament amb les forces del món exterior per obtenir el que és necessari per la subsistència. Així neix la

primera xarxa de relacions amb la naturalesa i amb els demés homes que interveuen en el procés productiu, que és essencialment social. El mode de producció implica l'activitat humana o treball, els medis de producció i l'objecte, així com les relacions econòmiques que s'instauren en aquest mode de producció. Aquesta base determina la superestructura social especialment constituïda pel conjunt de idees dominants en aqueixa societat (com són la filosofia, la moral, el dret, la religió i creences), així com les institucions socials i polítiques. No es tracta, per tant, tan sols d'una base o gundament en què la siua missió és la d'aguantar, sino també d'un factor actiu i determinant, amb la missió específica de donar existència, vitalitat i orientació als factors de la superestructura.

Això vol dir que no existeixen idees de valor universal per quant són idees partidistes, al servei d'una classe, de la classe que és dominant en aquest mode de producció. La filosofia és un exèrcit que combat idees que agafa part activa en benefici d'una part, però no pot ésser considerada com una visió imparcial de la realitat. La politització de tot el món del pensament és una conseqüència necessària del materialisme històric. Hi ha marxistes que posen dins aquest exèrcit de la superestructura de naturalesa classista també les idees de les ciències naturals.

Cada mode de producció té un procés de formació, de pujada i, finalment, el de la baixada. En aquest darrer es produeix el clima propici per la revolució. Aquesta té la missió de posar la correspondència entre els factors essentials. Així les estructures mitjanes ja no armonitzaven amb les noves forces productives del capitalisme i llavors va venir la revolució burgesa.

De la mateixa manera la superestructura capitalista està desfassada i no correspon a un capitalisme en declivi a on imperi ja l'especte orgànic i socialista de la producció. A aquest caracter social del modern sistema de producció ha de correspondre una superestructura socialista, que serà la missió de la revolució comunista.

Així és l'esquema del curs de la història den Marx és aquè: període primitiu comunista, període esclavista, època feudal, capitalisme, supercapitalisme, revolució comunista i introducció del règim comunista dins el món. El primer període és la tesi; el darrer és la síntesi o superació i els altres intermitjans componen la base de l'alineació o antitesi. Tenim así el ritme dialectic.

Aquest esquema no pega amb els aconteixements de la nostra època. Els països comunistes actuals no varen fer el camí previst per

Marx: ningú d'ells era un país capitalista quan es va imposar el règim comunista. Amb en Lenin, Rússia era un país camparol i mig-feudal. Igual porem dir de Xina i altres països de l'est, exceptuant Txecoslovàquia. No va ser el desenvolupament de les forces productives ni el nou mode de producció, sino les guerres mundials les que i posaren el comunisme pel procediment militar. Per això la teoria marxista de la revolució està en crisi inclús entre molts de marxistes.

En els països supercapitalistes d'Occident hi ha el previst desenvolupament de les forces productives, però no hi ha aquesta consciència revolucionària de que parla en Marx.

La tesi den Marx sugereix una altra conclusió. Si la base determina les idees, especialment les normatives, tendriem aquí una teoria objective i impersonal. Però la situació real en què ens trobam en tots el regims comunistes és exactament la contrària: el decisionisme personalista. Els qui ha posat totes les institucions i dictat les normes jurídiques, morals, polítiques, socials i professionals ha estat la lliure decisió dels líders revolucionaris com en Lenin, n, Estalin, En Mao o les seues oligarquies.

El decisionisme és un punt coincident entre el marxisme comunista i el totalitarisme de la dreta, que posa de manifest la voluntat omnipotent d'aquests cabdills per governar als seus pobles amb plena llibertat de decisió. Que el mode de producció determina els nivells normatius de la vida humana és pura teoria. La realitat ens descubreix un poder absolut com a font autèntica que decideix damunt tots aquest nivells. Dins la teoria totalitària és la raça o la nació la base determinant de tots els valors i institucions, llavors en realitat, va ser la voluntat absolutament lliure del Führer i del Duce per dictar als respectius països les normes que sorien de la seua pròpia voluntat. Això que reina en aquesta època nostra és el principi de la tirania romana: QUI DQUIS PRINIPI PLACUIT LEGIS VIGOREM HABET.

FELIP MUNAR I MUNAR

(mateixa bibliografia)



Las Drogas

per R. M.

ALUCINÓGENOS

Como ya se ha explicado anteriormente, los alucinógenos forman parte de aquellas sustancias que, más que conocidas por "drogas", lo son por "estupefacientes", ya que sin llegar a crear dependencia física (o en todo caso, que sea muy leve), son capaces de producir diversas alucinaciones o falsas ilusiones en la mente del que las consume. No obstante, algunas presentan cierta dependencia psíquica más que otras.

Pueden dividirse en "naturales" y "sintéticas", obteniéndose las primeras de arbustos, plantas, hongos, ... naturales, mientras que las segundas lo son a partir de las primeras o de sus alcaloides, o bien por síntesis de laboratorio.

Veamos ahora las más conocidas.

CANNABIS Y SUS DERIVADOS. - Se conoce por "cannabis" a la planta denominada "cannabis sativa", de la cual se extraen toda una gama de sustancias con mayor o menor poder alucinógeno y que en España se conoce con el nombre de "cáñamo".

El cáñamo es una planta alta, puede medir hasta tres metros de altura, con flores masculinas y femeninas, pertenecientes a la familia de las "cannabáceas", al igual que el lúpulo. Sus fibras se utilizan para fabricar cuerdas y tejidos y su fruto, los cañamones, se han utilizado para curar infecciones o inflamaciones diversas y como alimento de las aves para aumentar su rendimiento.

Dicha planta, de color verdoso oscuro, crece con facilidad en zonas bien regadas. Suele florecer a finales de la primavera o en verano las hojas, alargadas y de bordes dentados, si siempre se encuentran en número impar (5, 7, 9, ... hojas).

Esta planta está extendida por todo el mundo, especialmente en Asia, N. de Africa, América Central y del Sur. Su variedad más conocida es el "cáñamo indico".

Las sustancias alucinógenas que se obtienen de ella son numerosas, dependiendo el nombre de la parte de la planta de donde se obtenga. Así, está el KIFFI o KIF, que se obtiene del triturado de algunas partes del tronco y ramas de la planta. Con las extremidades florales femeninas, junto con los frutos en vía de desarrollo, desecados, triturados y comprimidos, se obtiene la conocida MARIHUANA O MARIJUANA (BHANG, en la India). Desecando únicamente las flores femeninas, sin hojas, y comprimiéndolas, se obtiene la GRANJA, que es más po-

tente. La conocida GRIFA, se obtiene del triturado de las hojas desecadas junto con otros restos de la planta, con lo que se puede decir que es de inferior calidad (es parecida al kif). Por último el famoso HACHIS o "chocolate" (HASHICH), que se obtiene de la resina exudada por las extremidades florales y reproductoras del cáñamo. Esta resina que es de color marrón verdoso o pardo y de olor fuerte es producido únicamente por las flores femeninas. Una vez desecada, se mezcla con miel o grasa animal y se comprime en pastillas o barritas, que es como se pone a la venta (previamente, como en todas las drogas la habrán adulterado con otras sustancias para obtener mayores beneficios). Asimismo, por destilación de las hojas de la planta, se obtiene el "ACEITE DE HACHIS", que es mucho más potente que los anteriores.

No obstante recibir distintas denominaciones, las diversas variedades de la planta, el principio activo es el mismo en todas, y sólo varía la proporción en que se encuentra. Este principio activo es el denominado "tetrahidro cannabiol" (THC) - el de mayor importancia entre otros - y se encuentra en mayor proporción en la resina (extraída de las flores). Las hojas y demás partes de la planta también lo tienen, pero en menor proporción. A partir de aquí se dice que, en un orden creciente de potencia, se encuentran: el Kif, la Grifa, la Marihuana, el Hachis (unas seis veces más activo que la Marihuana) y el Aceite de Hachis (de diez a quince veces más potente que el propio Hachis).

El uso del cáñamo como agente alucinógeno se pierde en el tiempo: ya en la antigua China se conocían sus propiedades, donde era empleado como anestésico en intervenciones quirúrgicas; asimismo, las Tablas Mesopotámicas hablan de una sustancia, el "quunabu", traducido por griegos y romanos como "cannabis"; en 1.845 fue introducida en Europa por el Dr. Moreau, el cual creó un club de fumadores. A principios del siglo actual, se introdujo en los EE.UU. y, desde entonces, su progresión y el número de individuos que la consumen va en constante aumento. En la actualidad es la droga (en su concepto más amplio) que más se consume (bien en sus formas Hachis o Marihuana) en el mundo entero y también la que más polémica suscita, debido a que existe una fuerte demanda para la legalización de su consumo, por ser sus efectos poco peligrosos, según dicen sus defensores más destacados.

MOLT IMPORTANT

Aquest conte tan tràgic, mal acabat, no té un altre final degut a la indecisió de la sangonera que havia amarat de suor tota la camisa que s'havia canviat sense canviar de marca, i que en tràgiques circumstàncies, a la llum ataronjada de les faroles que il·luminen el jardí a partir de les solpostades d'aquests dies de l'any mil nou-cents vuitanta de l'era Jesucristica, continúa agonitzant lenta i tardanament.

Lloret de Vista Alegre. Dissabte 24 i
Diumenge 25. Maig. 1980.

Joana Bibiloni

*L'agonia de la
Sangonera.
(Conte tràgic)*

AGONIA LENTA I TARDANA DE LA SANGONERA QUE HA VIA CANVIAT DE CAMISA PERÒ NO DE MARCA A LA LLUM ATARONJADA DE LES FAROLES QUE IL·LUMINEN EL JARDÍ A PARTIR DE LES SOLPOSTADES, DURANT LA NIT DE SANT ANTONI DE L'ANY MIL NOU-CENTS VUITANTA DE L'ERA JESUCRISTICA.

Clarificis que tenen a veure amb el conjunt de la intriga, el nu i desenllaç d'aquest conte tràgic, i no valgui la redundància sinó el joc de paraules.

- La sangonera.
- La camisa que resulta ser de la mateixa marca que l'anterior.
- la corbata, que resulta tenir un nu.
- L'agonia que resulta que és lenta i tardana; la suor que resulta va augmentant; etc.

CAPÍTOL I, o intriga.....

La sangonera que havia canviat de camisa però no de marca comença a agonitzar. Fins quan durarà la seva agonía?

CAPÍTOL II; o nu.....

La sangonera, que du posada la camisa que s'havia canviat sense canviar de marca, havent passat la intriga del primer moment i mentres tant que intenta afluxar el nu de la seva corbata, segueix agonitzant lentament.

S'allargarà molt més encara la seva agonía?

CAPÍTOL III, o desenllaç... ..

La sangonera que ja ha suat fins a la zona de la ronyonada de la camisa que s'havia canviat sense canviar de marca, mentre es troba amb la situació de provocar ràpidament el desenllaç, trobant-se així com es troba, amb dues alternatives, a saber: afluxar-se el nu i viure o estrenyer-lo i morir; feliç desenllaç el primer i fatal el segon; ella continúa sufrint els asfixiants efectes de la seva agonía, lenta i tardana; Com desenllaçar? Amb un nu a la gargamella, esperam.

FI.

Enhorabona a l'Associació

Aquells dies ja passats i que componen un bon raig de la Història de Lloret actual, en què un grup de joves es varen reunir per crear una Associació, amb molts de pensaments divergents i amb un futur que veien bastant lluny, s'han anat consolidant i fent un camí meravel·lós que ningú mai s'haguera imaginat.

No vull repassar -perquè em seria impossible amb tan poc espai- les manifestacions, actes, xerrades, etc, que aquest organisme ha fet fruir, tan sols em vull fixar en la darrera diada en què l'Associació va organitzar la Fira-80.

Enhorabona pels preciosos concurs de fotografia i dibuix que ens oferireu, per l'exposició de flors, per la mostra de Cunicultura, per l'organització i control que dugueu en tot moment. I us vull donar les gràcies per fer tot això per Lloret. Per fer-ho -quina gran realitat!- desinteressadament, inclosament aportant trofeus i premis quan els vostres estalvis passen per moments tan crítics.

I el més curiós de tot és que ha passat quasi desproveïda davant tothom. Com si ja fos clàssica l'expressió "L'Associació l'organitza", i ja està. Crec que seria prou interessant més participació de tots d'una o altra manera, que totes les persones, i més els joves que tal volta tinguin més temps, (a on son els quaranta-dos joves que es varen confirmar?, per exemple) es preocupassin pels esdeveniments que afecten de ple al poble.

Com a lloretà us don l'enhorebana per la vostra capacitat d'organització, per la vostra seguretat, i esper que per molts d'anys, amb més concienciació de tot el poble, pogueu preparar festes, entreteniments i altres actes pel nostre poble, Lloret, que mai no morirà.

FELIP MUNAR I MUNAR

PERSONATGES

per Llorenç Vallcaneras.

Aquest mes treim com a PERSONATGE a un "FUSTER" del nostre poble, molt conegut per l'etimologia: L'AMO EN GASPARD FONTIRROIG, més conegut per hom amb el nom de :
L'AMO EN "GASPANEY"

R.- Quantes hores de feina feis cada dia?
G.- Les més poques possible.
R.- Quines eines emprau?
G.- es martell, sa serra, claus, ~~taxes~~, lli ma, etc.
R.- Què guanyau cada mes?
G.- Guany tan sols pels perjudicis, per poder menjar i viure.
R.- És molt cansat fer de fuster?
G.- Si no fas feina, no; però si en fas, sí.
R.- Fa molt de temps que feis de fuster?
G.- Fa uns cinquanta anys.
R.- Quina és sa feina més difícil i sa més fàcil?
G.- Sa més difícil és cobrar. Sa més fàcil és poder cobrar abans de començar a fer feina.
R.- D'al.lot, vareu poder estudiar?
G.- No, mai he estudiat.
R.- On aprengueru això que sabeu?
G.- A ca meva.
R.- Teniu qualcú que vos ajudi?
G.- No, perquè costa massa doblers.
R.- Quan aprengueru a fer de fuster?
G.- Buu... ja fa molts d'anys d'això.
R.- Per què vareu voler ésser fuster?
G.- Per no haver d'estar en es sol.
R.- Vos agrada fer de fuster?
G.- Quan es tracta de haver de fer feina no hi ha res que m'agradi.
R.- Teniu molta feina?
G.- Ni en tenc ni en vull.
R.- Quina classe de feina és sa que vos agrada més de ses de fuster?
G.- Si se tracta de feina: res de res.
R.- Li agrada a sa vostra dona que faceu de fuster?
G.- No ho sé, no li he demanat mai.
R.- És rentable fer de fuster?
G.- Si cobres, sí. Si no cobres, és perdre es temps i sa llavor.
R.- Feis feina tots ets dies?
G.- No. Només faig feina una hora cada dia, manco ets dissabtes que en faig tot es dia, per veure si podre cobrar.

R.- Quan pensau jubilar-vos?
G.- Quan toqui i em paguin.
R.- Quina és sa fusta més cara, i sa més barata?
G.- Sa més cara és es roure o glaner; sa més barata és sa figuera i es pi mallorquí.
R.- De totes ses feines que un home pot fer, quina és sa que més vos agrada?
G.- No hi ha cap feina que m'agradi. D'allò que pas més gust es de caçar.
R.- Què me deixariu es Carnet (D.N.I.)?
G.- No; qui ets tu per demanar-me'l.
R.- Només es per agafar uns quants de dates
G.- T'he dit que no, i a més no tenc es perquè. El duc dins sa butxaca però no me fi de tu i per això no el te donaré.
R.- Ido... me deixau una foto?
G.- No en tenc cap.
Bé, i a que ve tot això. Si no me donau una explicació... mil llamps!... que ets policia?. Si no me mostres es carnet per veure que ets no et donaré res de res, ni fotos, ni carnet, ni un "llamp".
R.- Per acabar, em podriu dir quants d'anys t'heu teniu?
G.- Un més que l'any passat.

Aquest senyor, a més d'ésser un bon fuster, també és un un home que té un gran sentit de s'humor, i abans que mos tregui es geni posarem punt final en aquest espai de PERSONATGES.

R.- Que molts d'anys L'amo en Gaspar.
G.- Això mateix. Amén.

BUTLLETÍ INFORMATIU

C/ La Fuente, 2

Nº 7, MAIG del 1980

Director: Pau Bibiloni Jaume

COL.LABORADORS: Joan Jaume Ramis. Joan Jaume Beltrán. Mateu Fiol Miquel Mulet, Antoni Niell Tomeu Picornell, Andreu Ramis. Felip Munar. Llorenç Vallcaneras. Llorenç Coll. Miquel Coll. Sebastià Amengual, Joana Bibiloni, C.B.B. R.M. Mn. Llorenç Vancall.

PÀGINA D'HUMOR *per Mateu Fiol.*

SOLUCIONS AL PASSATEMPS ANTERIOR

SOPA DE LLETRES:

SOPA DE LLETRES:

- D'esquerra a dreta: PERETA, FRANCESCA
- De dreta a esquerra: MAGDALENA, ANTONIA
- Cap amunt: MARGALIDA, CATALINA, MIQUELA
- Cap a baix: MARIA, JOANA, RAFELA

CRUCIGRAMA:

- HORITZONTALS: 1-c 2-mac 3-moll 4-calçats 5-sopa 6-anà 7-s
- VERTICALS: 1-c 2-mà 3-molsa 4-calçons 5-clapa 6-ta 7-s

ENGINY:

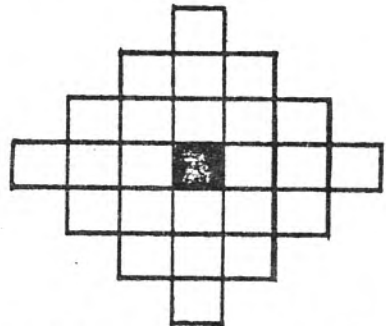
Aboques l'aigua del poal de 7 l. dins el de 4. Tires els 4 l. i tornes a bocar els 3 l. que queden dins el de 7 el de 4. Així queda buit el poal de 7 i el de 4 queda amb 3 l.

Ara, omple el de 7 l. i buides aigua d'aquest dins el de 4 l. fins que quedi ple. Quan està ple en el poal de 7 l. n'hi ha 6.

V	T	O	L	E	M	L	E	A	S	E	S
T	A	N	E	S	P	R	A	L	R	U	C
T	R	U	R	E	S	A	L	L	S	E	F
V	O	C	I	S	C	I	D	T	M	E	L
A	N	O	M	I	L	L	H	E	E	O	M
E	J	C	V	N	O	L	E	M	L	M	A
L	A	R	H	O	P	O	M	A	I	O	M
E	A	A	L	R	L	I	B	N	C	E	R
A	T	B	D	I	E	L	E	A	O	S	E
S	T	L	R	A	U	C	T	N	T	U	R
E	S	A	I	P	I	N	Y	A	O	N	O
A	L	S	E	R	V	E	I	B	S	E	U

CERCA 10 NOMS DE FRUITES

CRUCIGRAMA:

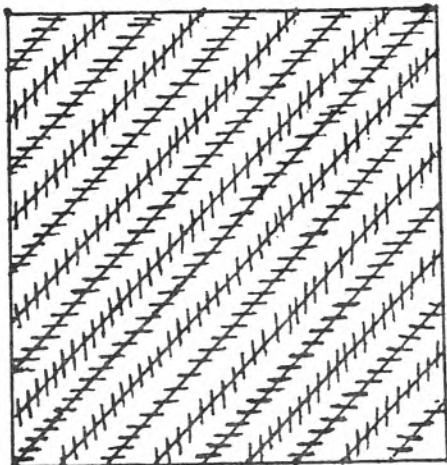


- HORITZONTALS:** 1-consonant 2-malaltia 3-acabar als versos de la mateixa manera 4-producte de l'abella---planta hortense 5-voltàs 6-argument per atacar o defensar una cosa 7-consonant

- VERTICALS:** 1-consonant 2-acció de tirar aigua a les plantes 3-mil vegades mil 4-manat de flors---pla 5-posar laca 6-de pèl groc 7-consonant

ENGINY:

En un safareig hi ha un nenúfar que cada dia dobla el seu tamany. Si un nenúfar està 5 dies per cobrir tota la superfície del safareig, quans de dies tardaran 2 nenúfars en cobrir-la?



ENCARA QUE NO HO PARESQUIN AQUESTES LÍNIES SÓN PARALLELES



CURIOSITATS

---L'any 1717 Barcelona sofrí una gran escassetat d'aliments. Per aliviar la situació se convocà un concurs demanant un aliment durable que no se corromprés i el confiter Turrons ideà un aliment a base de mel i ametlles, que avui coneixem amb el nom de torró.

---També la paraula NICOTINA està unida al nom d'un personatge: Jean Nicot. Aquest proporcionava pols de tabac a la reina Catalina de Medicis com a remei a les seves migranyes. L'ús se convertí en vici i el nom de Nicot quedà associat al pitjor del tabac: la NICOTINA.

---En certa ocasió els grangers d'Erne se rebel·laren contra la tirania d'un oficial britànic, anomenat Charles Boycott, obstaculitzant totes les ordres que sortien d'ell. Des de llavors, a aquesta actitud se la denomina BOICOTEJAR

---La paraula GUILLOTINA amb la designam a l'aparell utilitzat durant la Revolució Francesa per decapitar als que anaven en contra d'ella, déu el seu nom al seu inventor, el doctor francès Guillotin.

---Quinquet fou un farmacèutic francès del segle XVIII, que ideà una làmpara d'oli o petroli amb un tub de vidre. Des d'aquell dia se la coneix amb el nom de QUINQUE.

---Als carros estirats per cavalls que passejen als turistes per moltes ciutats espanyoles, se les nomena SIMONES. Aquest nom va néixer a Madrid, el 1800 quan un cotxer nomenat Simón González montà un servici de cotxes públics.

---John Montagu, comte de Sandwich, va ser un apassionat jugador. Per no deixar el joc a l'hora de menjar, ideà els entrepans coneguts avui amb el nom de SANDWICHES.

---L'any 1858 se trobà una cigonya que duia una fletxa de 50 cm. de longitud clavada i encara així havia volat des de Somalia fins el nord d'Alemanya, uns 6400 km.

ACUDITS

Estan dues senyores assegudes a un banc del parc. Acaben de conèixer-se i una li diu a l'altra:

-Així que vostès té dos fills, eh?

-Idò sí; en tenc un que camina des de fa un any...

-Oh, quin horror! I en tot aquest temps no han pogut aturar-lo?

Això és un home que se va a comprar unes espadenyas i quan entra diu:

-Bones, tenen espadenyas?

-Molt bones -diu el dependent, i contesta l'home:

-Molt bones, tenen espadenyas?

EXPLORADOR:-Fumes...negre?

L'ALTRE: -No, bwana.

Un famós caçador de feres està donant una conferència sobre les seves caceres a la India.

-Anualment-diu-, se necessiten no menys de cinc-cents elefants per fer unes 3000 bolles de billar.

-Pareix mentida! -diu una senyora-. Pareix mentida que a uns animals tan grans se'ls pugui ensenyar a fer un treball tan delicat.

GLOSES

Mon pare que no l'heu vist a ca nostra hi ve un frare a mi me dona confits i besades a mu mare.

Es qui va inventar es camaiot era un homo intel·ligent, agrada a molta de gent i noltros ne menjam poc.

Es capellans són qui duen ses fadrines de través perquè se passetgen pes carrers amb ses sabates que lluen

Vaig quedar color des vi, a davant sa gent esterna "hasta" i tot dins sa cisterna es pet hi va resplandir.

COL.LABOREN EN AQUESTA EDICIÓ:

Foto-Cinema SET-ART.C/ Major, 14 Sineu

LA PRIMAVERA. Tenda de Robes.

Piensos SAN ISIDRO

Piensos HENS. Distribuïdor Miquel Coll

FARMACIA.Ldo. Gaspar Llopis

TOCINERIA. Andrés Pol

TALLER MECANICO. Rafael Gelabert Ferriol

C/ Zornoza,9 Sineu. Tlf. 52 00 44

BANCO DE BILBAO

BANCA MARCH.

Es Forn de SA PLAÇA

Es Forn NOU

Comestibles JAUME

Comestibles CATALINA MUNAR

Comestibles CA'N DAVIU

Comestibles FERRER

Bar CA NA PERICA

Bar CA'N PUXET

Bar ES POU

S'ESTANC

MERCERIA JESÚS

L'edició d'aquest butlletí ha rebut l'ajuda de:

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"